

6. Zesde middel: niet-nakoming van de motiveringsplicht.
7. Zevende middel: schending van de rechten van de verdediging en van het recht op effectieve rechterlijke bescherming.
8. Achtste middel: geen authenticatie van de motivering.

Hogere voorziening ingesteld op 6 september 2016 door Erik Simpson tegen de beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 24 juni 2016 in zaak F-142/11, Simpson/Raad

(Zaak T-646/16 P)

(2016/C 419/67)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirerende partij: Erik Simpson (Brussel, België) (vertegenwoordiger: M. Velardo, advocaat)

Andere partij in de procedure: Raad van de Europese Unie

Conclusies

De rekwirerende partij verzoekt het Gerecht:

- de beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie (hierna: „GVA”) in zaak 142/11 RENV, Simpson/Raad, te vernietigen, voor zover daarbij wordt afgewezen het verzoek om nietigverklaring van het besluit van de Raad van de Europese Unie van 9 december 2010 en rekwirant wordt verwezen in zijn eigen kosten en in die van de Raad;
- voor zover nodig, de zaak terug te verwijzen en,
- de Raad te verwijzen in de kosten van de beide procedures.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van de hogere voorziening voert de rekwirerende partij twee middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan het feit dat het GVA voor wat de motiveringsplicht betreft van een verkeerde rechtsopvatting is uitgegaan, het Unierecht heeft geschonden, zijn beschikking niet van de juiste gronden heeft voorzien en het bewijsmateriaal verkeerd heeft opgevat.
2. Tweede middel, ontleend aan het feit dat het GVA voor wat het gelijkheidsbeginsel en de kennelijk onjuiste beoordeling betreft het bewijs verkeerd heeft opgevat, blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting, het Unierecht heeft geschonden en de bestreden beschikking ontoereikend heeft gemotiveerd.

Hogere voorziening ingesteld op 16 september 2016 door HD tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 21 juli 2016 in zaak F-136/15, HD/Parlement

(Zaak T-652/16 P)

(2016/C 419/68)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirerende partij: HD (Aach, Duitsland) (vertegenwoordiger: C. Bernard-Glanz, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europees Parlement

Conclusies

De rekwirerende partij verzoekt het Gerecht:

- de hogere voorziening ontvankelijk te verklaren;
- het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie van 21 juli 2016, HD/Parlement (F-136/15), te vernietigen;
- de in eerste aanleg geformuleerde vordering tot nietigverklaring toe te wijzen;
- het Parlement te verwijzen in de kosten van de beide procedures.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van de hogere voorziening voert de rekwirerende partij twee middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan een verkeerde opvatting van de feiten en het bewijsmateriaal, een kennelijk onjuiste beoordeling en schending van verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB 2001, L 8, blz. 1).
2. Tweede middel, ontleend aan een ontoereikende motivering van het bestreden arrest.

Beroep ingesteld op 20 september 2016 — Villeneuve/Commissie

(Zaak T-671/16)

(2016/C 419/69)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Vincent Villeneuve (Montpellier, Frankrijk) (vertegenwoordiger: C. Mourato, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- het op verzoeker betrekking hebbende besluit van de jury van algemeen vergelijkend onderzoek EPSO/AD/303/15 (AD 7) van 5 november 2015 nietig te verklaren;
- de verwerende partij krachtens artikel 134 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vier middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan schending van de motiveringsplicht, daar in het bestreden besluit niet wordt uiteengezet waarom verzoeker onvoldoende beroepservaring op het gebied van het vergelijkend onderzoek heeft om niet te worden toegelaten tot de volgende fase daarvan.
2. Tweede middel, ontleend aan een kennelijk onjuiste beoordeling door de jury van het vergelijkend onderzoek, aangezien het onderzoek naar de minimale beroepservaring op het gebied van het vergelijkend onderzoek dat de jury in eerste instantie moet verrichten geen betrekking kan hebben op de geschiktheid voor het te vervullen ambt en op de in dat kader vastgestelde selectiecriteria, daar de controle van de toelatingsvoorwaarden plaatsvindt in de latere fases van het vergelijkend onderzoek